

МАКЕДОНИЈА

Листъ за Политикъ и Книжевностъ.

МАКЕДОНИЈА не излизва дважъ въ седмица, въ Сръбъ и въ Сжббо — Цена предпламена за годишн листъ едина, а за шестъ месеца, листъ 4 били меджидии, а е — 2 1/2. както въ Цариградъ тукъ на всякъдъ повинъ. — Единъ листъ 60 пари.

Листъ не освободенъ отъ пощенскъ платъ, а въ Цариградъ за вестникъ не сдруженъ подписантъ не сд приематъ.

Арменокатолическиятъ въпросъ

Безинтересно ще да е за нашитъ читатели малко наиздательно за събачественъ ни пообщо въ сегашното прѣмо, а расправитъ нѣколко по-подробно за Арменокатолическитъ черковенъ въпросъ, които, продължава нѣколко години, наедно, тѣ се и той вече единъ край, а еще като за тозъ въпросъ ся споменува въ първигъ ни членове прѣзъ тѣзи дни. Частъ отъ Арменскитъ народъ, по сабл-на нѣкои възникнали въ Арменскитъ междубожи прѣспирания и гонения и други още прѣдварителни причини, бѣше отишла отъ ней и присоединила ся бѣ съ Римскитъ Католическъ Черквъ. Присоединение новата тая Арменокато-лическа община, бѣше завардана правото си избира тая Епископъ си, които отъ странъ же ся избиратъ Примаза или епископъ си Владика.

Въ туй община избира и граждан-скитъ си Патриархъ, при когото ся състоятъ отъ по-знатни лица изъ между нѣкъ когото било подчинена особената кат-рия на тая община. Освѣнъ това, Патри-архъ събѣтъ ся съставятъ камератъ ирипителни садникъ за членове на туй общинъ.

Въ 1847 умира Архиепископъ Марухъ, знатигъ владыка на общинатъ, и епископъ-ассунъ, които имавъ въ Римъ силни по-тепи, наименова ся отъ римскитъ прѣсто-лъ Арменокатолическитъ общинъ. Об-щина на Арменокатолическитъ общинъ, об-щина понеже не бѣше участвувала въ това въ-нѣ, и гледише на него като на нарушеніе на иерархическото да признае новигъ си Захвѣтъ ся записанъ, които ся ся прѣдставя лично на нѣкои отъ чле-на патриархескитъ събѣтъ и ги утѣря-ва, новото назначение е съвършено пе-нино и че Римскитъ прѣстолъ ждае да въ пълно недоказаніе правата на общи-на; распрята ся свѣрша тогазъ събѣтъ еднъ, споредъ когото общината признава за Примаза съ нарочно условіе, че тозъ не ще ся обрне въ законъ. Този то подписали всикитъ членове на събѣ-тъ свѣтскы и духовны.

Въ нѣма да излага подробно исторі-я Хасуновото управленіе; стига да ка-же него постоянно го занимавали само любови замисли и че той достигнъ зва-на на гражданскитъ патриархъ, по слѣдъ е-динъ Портата го лиши отъ туй званіе, а 1861 Смертъ на патриарха Негогоса новъ поводъ на Хасуна да да домога до-жтъ власть, когото той тѣ дѣло и тѣй ждаше; съ хитринъ ся той споду-да отерчи избранието на новигъ Патри-архъ до дѣло умире и Киликийскитъ Патри-архъ тѣй за него ся откриватъ двѣ празни-на, които той скривъ ся да ги завладе-ва, а не да дае тѣхъ отъ своіи странъ бѣше вече Хасуна и кога подиръ смъртъ на Киликийскитъ Патриархъ Епископъ отъ та-на ся събиратъ въ Безоваръ ливан-скитъ Патриархъ Валера, по заповѣдъ отъ зема на себе ся прѣдседателство въ-нѣ (нѣщо до тогазъ не стадало) и о-на паде на Цариградскитъ Примаза, а отъ ся покорили и тѣй подъ натискъ-на напакскитъ пролегать, избиратъ за Ки-лийскитъ Патриархъ менисноръ Хасуна.

Въ нѣколко мѣсеци Папата кога прѣд-седателствувалъ въ събраніето на Источнѣтъ събранъ въ Римъ на столѣтното праз-неніе, събранъ на Св. Петра, обрача ся къмъ тѣзи нѣкои брѣтия ся прозбѣ, да ся откажатъ въ нѣколко ползъ отъ правото си за избира-ти Патриархъ. Хважъ въ византия отъ нѣкои чеканъ прѣсѣж, Источнѣтъ прелати мѣ-жъ, и незнали какво да отговарятъ; въ това Хасуна става и казва, че самъ Апос-толъ Петръ говори чрѣзъ уста на Папъ, че нѣмажъ желанія на Папъ съставятъ бже-нствѣнъ, и че той Хасуна, отъ и-на на своитъ источни брѣтия устѣва на нѣкои прѣстолъ правото, за което е рѣшъ. Въ това на присѣтствующитъ ся прѣдлага-тъ подписатъ формалнѣтъ за това актъ, и тѣ подписали. Само Мелхитскитъ Патриархъ не подписалъ, а и той подписалъ. Въ

Като достигъ туй званіе менисноръ Хасу-новъ добива и отъ В. Портъ да го назначи гражданскитъ патриархъ на Арменокатолическа-та община: И въ дѣтъ тѣзи званія той биле утѣрденъ съ Султанскитъ Ферманъ, споредъ прѣдложеніето на римскитъ дворъ, който не зе никакъ въ вниманіе протеститъ на общинатъ когото лишаваше отъ правдинъ си.

Като ставъ здраво на желаното мѣсто М. Хасуновъ управлявалъ общинскитъ рабо-ты съ умѣние и ловкостъ, съ които ся добръ отличавалъ; но при общитъ работы той не оста-вилъ назадъ и собственикъ си; въ малко врѣ-ме той съставилъ добръ капиталъ, и споредъ както казувалъ, неговото състояние му дона-рвало днесъ не по-малко отъ 800,000 гр. го-дишненъ доходъ.

Но мыслящата частъ на Цариградскитъ ар-менокатолическъ общинъ останъ ожесточена противъ този достонъ пастыръ и постоянству-валъ да иска 1) възстановленіе на наруше-нитъ за него и чрѣзъ него правдинъ на об-щинатъ да ся избира епископъ и да уча-ствува въ избранието на Патриарха, и 2) да ся земе на задъ неговото назначение като Ар-хиепископъ, който не ся радва на тѣхното до-вѣріе и споредъ тѣхъ не го заслужа. Но тѣ-хнитъ прѣдложенія върху тѣзи занесанія на зеты нинѣ въ вниманіе докаржъ работатъ до тамъ, шого една голѣма частъ на тая об-щина отрече да признава Хасуновитъ авто-ритетъ и ся отишли отъ черкватъ на когото е той духовенъ владыка.

Римскитъ дворъ прати въ Цариградъ Ар-хиепископа Пула за да приведе въ съзнаніе тѣзи заблудени и да възстанови авторитетъ Хасуновъ. Пула събѣтъ тѣзи споредъ него заблудени и заплашува ги съ черковни запрѣ-щенія, но тѣ останжъ непрѣклонны при своитъ занесанія и тѣхъ мислята на Арх. Пу-ла останжъ безуспѣшнъ.

Най-послѣ послѣдствие на подаванѣтъ и отъ дѣтъ страны отъ противникитъ и приверже-нитъ Хасуновы — прѣсѣтъ до В. Портъ, въ министерскитъ събѣтъ на 12 марта ся рѣши-ло да ся признаватъ и дѣтъ страны наравно, като гакъвъ когото съставятъ всяка особнъ черковнъ общинъ; да имъ ся сподѣлятъ чер-квитъ що имавъ въ Цариградъ на споредъ чи-слото на послѣдователитъ на всякъ партія; всякъ отъ тѣзи общинъ да ся избере по два-надесетъ лица които да ги прѣдставителствуватъ прѣдъ Императорското правителство. Това рѣ-шеніе ся съобщило на дѣтъ общинъ. И тѣ ми-няла нехъ на 15 тозъ, новата отишла Арменокатолическа община направи едно съ-браніе въ черкватъ на св. Ив. Златоустъ въ Орта-кую на което събрание ся избрали 12 души за привѣрженъ съборъ. ИЗБИРАТЕЛИ-ТЪ БЫЛИ 619 ДУШИ. (Неволно ни иде да припомнимъ тукъ че нашитъ избиратели бѣхъ само 36 души и то по назначеніе е при-звани! Ше ся научимъ ли и нѣй нѣкога да вършимъ народнитъ си работы народно или вѣчно чорбѣжѣската ше ся имъ карамъ?)

Каквото новыкало таквозъ ся и обадило.

Нѣмнитъ и особенно вѣсикитъ нѣускы вѣ-стници выкажъ и прѣвыкажъ че угаженіето въстаніе въ Далмаціѣ было ся ужъ прѣдизви-кало отъ панславистскитъ пропаганда, но Цар-иградскитъ гъркы вѣстници още не можтъ да напускатъ тѣзи любовнѣ тѣмъ же ко-икто тѣ воюватъ противу Панславистъ ужъ, кога работата е тѣрѣтъ ясна че тѣ рату-ватъ противу развитіе на Българитъ, което развитіе ся виждъ да ги стрѣска не на шегъ. Отъ своіи странъ и наричанитъ Панслависты ся виждатъ да ся служатъ съ тѣзи темъ, ако не за друго а то поне за да отбѣснатъ отъ себе ся това което отаважъ тѣмъ въ тѣзи работъ, и ако и да не сполучаватъ на пълно да ся оправдажъ, показатъ поне че и тѣ не сж по-долни въ измыслицѣтъ за оправданіе. Тѣ казватъ че тѣзи отъ вѣсикитъ централисты които сж привѣрженитъ на Енергическитъ атр-кы, за да накарать ужъ Славенитъ да ся от-рекжъ отъ народитъ ся стремленія, тога-рѣдство нахѣрли за най добръ да ги обви-няватъ въ такъвъ подкаданія. И кога от-ишкы тѣзи обвиненія за въстаніето въ Дал-маціѣ ся потвърдижъ нѣкакъ званично отъ бѣвшитъ тамо наѣстникъ а сега министръ Вагнера, Заточникъ, хърватскитъ единъ вѣст-никъ му отговори съ едно прѣдложеніе да ся откаже отъ подобни заявленія въ единъ недѣль

на тогазъ послѣдигъ съ много отъ югосла-венскитъ прѣдводители.

Въ едно писмо отъ Бѣлградъ до Кореспон-дентъ Славъ тѣзи загадка ся обяснява съ това че Генералъ Вагнеръ ся старалъ да извика въ Херцеговинѣ движіе въ ползъ на Австріѣ! И прилага още това писмо, че Австрійскитъ власти умышлено ужъ ся постарали да иска-ратъ въстаніе въ Которскитъ земѣ, като ся на-дѣли че туй въстаніе ше ся распространи въ Херцеговинѣ и въ Чернъ-Горжъ и ше даде по-водъ за да завзематъ Австрійскы войскы тѣзи области.

Азъ пакъ по-умѣренъ като искарватъ тѣзи извѣстія неоснователны ужъ, отдаватъ въ-станието все на онѣзъ причинъ дѣто Австрій-скитъ власти понскажъ да въведжъ повото военно устройство въ Далмаціѣ; отрячатъ ужъ да е имало Которското въстаніе свръзка съ Австрійскитъ пропагандъ въ Херцеговинѣ, но като потвърждаватъ старанія на Австріѣ да расположи къмъ себе ся Херцеговинѣтъ со-чагъ като на нѣщо тѣрѣтъ забѣжително — на това дѣто Австрійското правителство ся пока-за тѣрѣтъ устѣпчиво къмъ Которскитъ и при-бѣрза да ся спогоди съ тѣхъ, като остави ге-нерала Родича да дѣйствува тѣй както дѣй-ствува въ тѣхъ земѣ. Разбира ся, казватъ тѣ, че съ настаиваніе на прѣдѣжъ Австріѣ мо-жаше безъ особенны напѣганія да потѣче въстаніето на Которскитъ, но Которската земѣ е свѣрѣдъжъ въ Херцеговинѣ, и вѣроятно че Австрійското правителство, като прави устѣп-кы на Которскитъ, и имъ плаща даже за ше-титъ, които имъ сж причинили Австрійскитъ вой-скы, ждае да покаже на събѣдигъ Херцеговин-ци, кождо е добро и изгодно на Славенитъ не само да живѣятъ, но даже и да по-произве-ждаватъ въстаніе подъ властѣтъ на Австріѣ.

Най бы ждали да чуемъ шо бы имала да каже на това нашата повестрица Омонѣ, ко-ято вчера още ни подѣжаше Которското въ-станіе по Панславистскы наущенія.

Донескы на „Македонія.“

Краткы Свѣдѣнія

Османъ Пазаръ брѣ 5—600 кщи отъ които четвъртината сж само Българи а другы-тъ Османли. Българитъ имавъ еднъ Черквъ и едно училище, които ся поддържжъ до сега отъ малкото число на по-добритъ измежду гражданитъ; но сега загворили и Черкватъ и училището. Отличнѣтъ имъ священникъ Ог. П. Димитръ, който имъ е служувалъ двадесетъ и петъ години безъ да тегне върху му нѣкое прѣстѣпление, както и добритъ имъ учителъ и пѣвецъ Г. С. Самаровъ, който имъ е слу-гувалъ десетина години ИСПЪДИЛИ ГЫ БЕЗЪ да ся даде платката на послѣдигъ. Причи-ната на туй е, Г. редакторе, ужъ около Аа-зѣжѣтъ. Но азъ по-право ше кажъ че при-чината е ози Каракоджу, за когото вы спо-менахъ нѣщо си по прѣдъ. Сега ся научавамъ че разорителитъ на добратъ наредъ въ тозъ градецъ заняты повече съ обаніята на Баху-са пратили въ Варна едного отъ подобнѣтъ си да ся опони. Заради това по-христіанскъ дѣлжностъ напояжъ наблюдателитъ на наро-днѣтъ ны Черквъ да бѣжѣтъ по дѣлжностъ внимателны и да не започватъ чедовѣцы ко-пто не само сж недостойны, но и развратны и пияны. (Кому казвашъ куме!)

Котель. Въ този градъ има много хаджѣ които малко или повече испълняватъ дѣлжно-ститъ си къмъ училището и къмъ Черкватъ ся — попискы ставжъ за новъ Черквъ. Догѣ-то стѣжъ въ кахвего единъ пакъ лѣдо хаджѣ и още единъ чичо хаджѣ непрѣстанно попра-вляжъ програмжъ. Азъ ги слушахъ какъ поу-чавжъ отъвъ по-прѣсты отъ тѣхъ да ся опол-чатъ върху Черкватъ, Училището и Читалище-то. Г. ред. кождо за чича хаджѣ ше го о-ставѣжъ като по-младъ на поквѣніе и поправка, а кождо за Дѣдо Хаджѣ май ми ся ревнѣ да му исплетѣжъ за споменъ единъ пангюрикъ чрѣзъ вѣстникѣтъ вы, защото той хули вси-китъ наредѣтъ въ този градецъ, кога той самъ ся е за худъ и за укоръ достонѣжъ. Ка-то вы опитжъ устройството на обществото, у-чилището и читалището азъ не ше можъ да не опитжъ и свойството на този злобникъ който, както казва множеството, е былъ всякога при-чина на зло и никога на добро.

Жеравна. Въ Котель чухъ че Жеравнен-цы ся думатъ кичоко филибели. Видѣхъ ги; имавъ и църква и училище съ двама учите-ли. но споредъ както азъ можѣхъ да разберѣ

Подписка-та на спомоществованія-та става въ Цариградъ при Редактора и издателя на МАКЕДОНИЈА Н. Р. Сла-вейкова, при Одувъ-Канѣжъ № 68. А по-вѣжъ при опредѣнитъ настоятели, ко-ито и отговарятъ за вѣстникъ-тъ. — Статии и писма за общеполезны рабо-ты въспѣватъ ся безъ платъ, а за частны извѣстія плаща ся по единъ гр за редѣтъ.

На настоятелины ся устѣва по петъ на сто отъ цѣнжъ на спомоществованія като събрѣжъ отъ три спомоществованія нагорѣ.

Смы несѣгласны на пълно съ дописникъ-тъ си за това Р.)

Градецъ. — Ако има едно село отъ 300—400 кщи да заслужа явнъ похвалъ, то е Градецъ, два часа на Истокъ отъ Жеравна. Туй село е населено само отъ Българи, кои-то живѣятъ въ съгласіе като еднъ фамилия. Тѣ имавъ еднъ църквъ въ кождо имъ служѣтъ двама доста добри священники; имавъ едно у-чилище въ което ся доста усѣбави сѣдуватъ двама учители и една учителка. На дѣто ми казахъ, шжгъ ся направилъ за дѣвчѣтитъ от-дѣлно училище. Въ туй село отъ 3—4 мѣсеца насамъ има Читалище което ся посѣжава вся-кой прѣзидикъ отъ млади и стари. Иматъ пра-зничны училища по-четыри часа, дѣто съ у-доволствие можемъ да видимъ момчета да учатъ Землеописаніе и Граматикъ. Въ припасъ-тъ имъ чухъ че единъ отъ тѣзи ученицы хо-дилъ на испитаніе въ събѣдното село Медвенъ гдѣто поправилъ учителѣтъ при испитаніето ученицитъ въ Землеописаніе. Като вы кажъ че градѣжани имавъ училищъ касжъ отъ 200 хи-ляды гр., то и выи ше ся съедините съ мене да кажемъ на Градѣжаны БРАВО.

Ичпра. Тя е населена отъ Българи по тѣ-столягъ бѣ догѣтъ стѣпѣнъ и съ църкватъ и съ училището ся. Сякашъ, че както по положеніе-то на селото сѣнцето не може да имъ грѣ-поради испрѣсненитъ прѣдъ тѣхъ Балканъ, така нѣкакъ ся и сѣнцето на просвѣщеніето ги не огрѣва добръ та динѣтъ и тѣ като растежѣ.

Сливенъ. Той отива напредъ, напредъ въ театра и въ всичко, добръ му часъ. Но пакъ не бѣхъ събрѣкали Сливенцы ако бѣхъ имали о-ще единъ учителъ, защото напредѣтъ имъ у-чилища слабо отиватъ. (?)

ЛОВЕЧЕ. — Въ тоя градъ азъ често презъ години дождамъ по търговскитъ си работы. Вѣсегашното ми дождаше като научихъ цѣло пѣсно за отиваніето на Читалище въ Ловичъ, азъ стѣхъ любопитенъ да расчитамъ какъ отива, и самъ прѣстѣпихъ завѣра въ нѣдѣля за да видѣмъ реалъ му. Затова, молимъ Г-не Редакторе, сторете добръ да вмѣстите тѣмъ нѣ-колко редѣве въ народитъ ны листъ „Македонія“. Тукъашното читалище като ново, още кажъ че е едважъ въ началото си, не може човѣкъ много да го хвали, но азъ не можъ и да го корѣжъ, защото тѣрѣтъ добръ ми ся видѣ да върни. Когато азъ бѣхъ въ читалището, него денъ слѣдъ черковенъ отиуе ся събрѣжъ понече отъ 40-50, младежъ [младежъ само думѣжъ, защото нѣма още стари да дождажъ.] сѣрѣтъ кождо бѣше и главнѣтъ учителъ Г-шъ П. Кочанѣвъ. Негова милостъ освѣтъ шо разказа какъ и какво тѣри да ся прави за да ся събужда и образува нашитъ народъ, разисни и истязува още на слушателитъ тѣрѣтъ простичко и ясно, както грѣба, вѣжстѣнитъ чѣтъ въ Вѣст. Право ТРУДѢТЪ въ ПСИХИЧЕСКО и ВѢСНИТЕЛНО ЗНА-ЧЕНІЕ. Послѣ него той прочете и расказъ писаното въ „Македонія“ за да имамъ главнѣтъ училището въ Цар-иградъ. Азъ захвѣлимъ на Г. Кочанѣвъ дѣто ся по-трудѣва да зема вѣстникѣтъ въ рѣжъ, да разкѣни и раскрива на момчетата за да разбѣрѣтъ сѣкъ добръ. За-щото сами тѣ да чѣтѣтъ вѣстникѣтъ тѣмъ нѣщо Писатѣръ нищо нешжтъ разбѣрѣ и никакъжъ позжъ пѣла. Знаяжъ че по други градѣве осѣбѣтъ учителитъ ся нахѣрѣжъ по дѣва по грѣжѣ ученикъ хора, които отишаватъ отъ тоя трудъ учителитъ въ читалищата, и казватъ и тѣ по нѣщо. Но тукъ въ Ловичъ тоя грѣба да изпырѣва се учителѣтъ, ако и тежко да му дождава. Защото кому другиму, ако не на учителитъ ся надѣванъ нѣй Българитъ, да разбудатъ нишѣтъ останалъ назадъ въ научѣтъ народъ?

Тукъашното читалище имъ написани доста членове и возжъ помощъ, отъ които повечето ся сж внесли паритъ, и сѣдѣватъ да ся плащатъ другитъ които не сж платили. Жалѣно е това че и тукъ како въ много градѣве Българскы, има нѣкои хора-шостѣтъ отъ странъ и ся поджѣватъ на измѣтитъ за дѣто сж отворили Чи-талище, че ушъ не ше можѣтъ да го искарѣтъ на сяжъ. Тукъ въ Ловичъ тѣзи които ся приспѣватъ сж такъвѣз илери геленъ такъжъ, се баба оларѣжъ, кождо вѣсто да дажѣтъ началѣ на другитъ читалищны членове, а тѣ ся сж отгѣпчили и кажатъ кога ше ся затвори читалището. Между тѣхъ нѣжъ и такъвѣз който при началѣ на отиваніето на читалището, ся подписали и общили голѣмы цѣфры, а сега не ги плащатъ. Ами зѣръ, нѣй Българитъ, сме се такъвѣз: Като е за да ся подписавѣ само за нѣщо надѣвѣжѣмъ ся, хѣжъ единъ ако нѣщо 10! гр., другы нѣщо 20! че кито доде ра-ботѣтъ за пари, насъ ни нема такъ. Та и тукъ тѣжъ, защото незахвѣнали тѣ нѣй-напрѣтъ работѣжъ, сѣрѣтъ ся на изидѣти и по простѣтъ [како ги наричатъ тѣ:] А че младитъ ше кажатъ: азъ ви чикажъ и пропѣжѣжъ; я поизсѣкто отъ кога сте здѣръжѣжѣтъ въ кивенето се за читалището, разисляхѣтъ какъ да го състаните, пакъ се съ кивенето си останѣжѣте. Та сега защото не го започнахѣ нѣй сѣкъ казва: азъ нѣмажъ тѣло товаръ. Захвѣналъ кой захвѣналъ, работѣтъ да върни, тоя ни грѣба насъ.

Азъ събѣтѣмъ младитъ, тѣзи шо сж започнали да ся карѣтъ работѣжъ напредъ и отъ нищо да ся не стѣ-писватъ, кито знаятъ че сѣко началѣ е жѣчно. И ся мо-лимъ на тѣ които стрѣнѣтъ на читалището, да оставѣтъ вече да ся надувѣватъ и прѣириятъ кой по-ниго знае, защото отъ прѣириятъ нищо добро не ся рѣжѣ, ами иска и тѣ ся присѣдѣватъ при другитъ, защото, както казахъ, на тѣхъ причина да бѣжѣтъ нищо въ Читали-щето.

Единъ Патшикъ. Пловдивъ 12 Мартъ 1870. — Въ вѣ-стникъ „Македонія“ брѣй 30-и отъ 3-й Мар-та има обнародванъ единъ членъ съ заглавѣ за Языкъ, въ който при имената на Г-ре Гру-ева, Момчилова и Богорова, что имѣтъ изда-

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИЗНЫ.

Франца.

гарскѣ грамматики или както по-долу казва, че Геровъ както и Груевъ, побългарилъ Руската Востокова грамматика.

Не знаемъ, кой е той почтенный господинъ А. К. та да си отнесемъ на право до него за да го попитаме кол е тая граматика за кой-то той казва че Геровъ ѝ е полюбилъ отъ Русскѣмъ граматикѣ на Востокова. За това го молимъ койго е да ни яви чрътъ въсгниди-тъ кога и дѣ е печатана тая граматика, защото ные нито сме видѣли него сме чини да има издаденъ нѣкакъвъ граматикѣ отъ Герова.

И истина такъв граматикъ пбѣя, та въ-
рнѣе се негова мѣстѣ съ погрѣшкѣ е ту-
рѣ и Герова помежду граматикѣ-озапителѣ
ако неговѣ погрѣшкѣ съ си да му е про-
сто. Ако да не ся обади и прѣдѣли съ това
ще ми направи да мислѣмъ че цѣ съ пбѣнѣтъ
омѣлъ казва онова което не е было, или не
былъ съ уаи си кога е чѣлъ граматикѣ та
не е глѣдѣлъ, що е чѣлъ, и незнае що ошто. *

Илюдовъ. 12 Марта 1870 Нашият вѣстникъ издателя често сѣдятъ Българитъ за немареніето нѣтъ да поддържатъ вѣстникарството, косто въ пшнѣвно вѣрия е единъ отъ най главнитъ двигатели къмъ напредѣна у единъ народъ и право иматъ за това, защото Българети сравнително съ другитъ, не по далечни, нѣ и съприкосновени тѣмъ народы, твърдѣ малко четѣтъ вѣстници.

Ще причината на това изместване от страниц на българските са отчасти, самите редактори на вестниците, които често гледат да напълнят листа си с каквато да бъде, без да се погрижават да напечатат така, каквото да могат читателите да разберат онова що е силно в тях.

Така въ едний отъ вѣстипицѣ отъ 17 февр.
въ отдѣлѣ *Испанія* пише: „Спорядъ единый те-
„легрантъ отъ Парижъ Дюнь Карла го улови-
„ли въ *Лугдунъ* (?) и проч. „

Единъ българинъ може да прѣвѣри всѣхъ-
те землеисписанія кождокогдѣ на языкѣ ни за
да лири тои градъ *Аугудна*, нѣ пѣна да го
намери зашто въ тѣхъ той градъ е записанъ
Лионъ, както го наричатъ сегѣ всѣхътъ Евро-
пейскы языкъ, освѣнъ грѣцкѣ които имать тѣхъ
страсть да ся хвалятъ все съ старото си, та
и чуждытъ градове наричатъ повече съ оныя
имена които сѣ имали тѣ въ старо врѣмѣ.

Така, които не знаят гръцки, той няма да разбере, що е това *Λυγδυνος*, и като не разбира не ще и да му си ще да чете. А пакъ малко отишъ учени чю имаме да знаятъ и въ-
ихото землеописаніе, та разбирааъ че *Λυγδυνος* е градъ *Λονα*, не щатъ имать яко на почегъ вѣстникъ, койго, на място да чрпни новиятъ прѣсно изирано отъ источника имъ — Еврейскытъ вѣстникъ, чика да ги обнародувааъ ирѣвъ вѣстникъ гръцкы вѣстникъ, та отъ тѣхъ да ги земе, на и отъ тѣхъ ги прѣнесе въ славонскъ си, не както трѣбва за да си разумѣвааъ право, а какъ да е колко да ся напишъ писатъ.

Истина, показаната тука несправност не е голяма работа за да става дума за неѝ, нѝ нишаме други по-големи които не щем да бугаме, защото намбрен-ето ни не е да показваме несъвършенството на вѝстаницѝт ни, а искаме само да внушим на редакциѝт нѝм да гледат да ги поправят за да бѝде повече поаза от тѝх. 1)

Да ся пишѣтъ вѣстивцѣтъ ии както грѣ-
бѣва тогава и който никакъ не мари за тѣхъ,
както му ся случи да прочете сѣмъ лѣшо вели-
чїиъ двѣшъ, или да чѣе да чѣеъ другиъ же си
заслади и той и ще подкачи да ги прочита рѣ-
довно. Така читателнѣтъ щѣтъ ся умножѣвать.
ползата ще бѣде по глѣна както за народа
така и за издателнѣтъ; напротивъ кога единъ
вѣстникъ врьви все еднакво безъ да подобри-
ва отъ день на день равномерно съ развитїето
на народа, за когото е опрѣдѣленъ да го че-
те какъвто то бѣ въбогнїишъ „Цариградскїи
Вѣстникъ,“ който какъвто подкачи, такъвъ и
сврши; на такъвъ вѣстникъ читателнѣтъ не са-
мо нещѣтъ ся умножѣвать нъ и щѣтъ ся сма-
ливатъ отъ врьма на врьма и най-послѣ той
ще падне ако ще бы и да има другъ подър-
жѣкъ какъвто и „Цариградскїи вѣстникъ“ кой-
то, какъ казвахъ, тогава — Право ли, кри-
во ли незнаемъ — изаше отсамъ оттамъ по-
порки и пакъ най-послѣ грухнѣ. 2) (Мѹшеко).

1) Дописникът ни любезно идо изключва името на вѣстникътъ който не е другъ освѣмъ вѣща Македония, изобщеніето на дописника е право, невинаги нѣсто е отъ нашия страна, и ний вѣдѣмъ за оправданіе да прѣдложимъ освѣтъ това, че въ редакціята твърдѣ често и особено въ политическѣ извѣстїи случавъ ся ризни пера да пишатъ и въ прибриваніи за отчитаваніе, или въ нѣкои други случаи невинателно прѣведено отъ осина че е пригледано та ся запечатва и отива тѣтъ. Това че е тѣка показва приложникътъ до името ЛУДГУШЪ изъяснителенъ знакъ въ скобѣтъ, че е туренъ да ся пи- та и поирни, но не ся съгледано. Така погрѣшка е на- истина не значителна, и ний сѣмъ несъмнѣно ся допи- сника си че не ся може да произведе та такъвъ неба- гоирити слѣдствія, каквито отдава той на тѣмъзи то погрѣшки, сѣрвѣ отираеніето на Българиятъ отъ Бъ- гарскитѣ вѣстници за това сѣмо; но то е погрѣшка за любвеніето отъ които трѣба да ся внимава и ний съдѣбно благодаримъ на г-на Мушка за съмъжнѣніето му въ такъвъ случай.

[illegible]

2) Сблгаси сѣмъ и исповѣдувахъ тебѣ е-тъй, по грѣѣхъ и г-нъ Мѹшевъ да прѣизне съ насъ и да исполнѣа че не отъ тѣхъ само хрѹпѣи нашего вѣстѣикарство „И баба зина да си шерѣ заплѣтитъ, казѣа една пословѣица, но шо да ти сторѣи, каго си пѣаа шарѣице.„ — Спорѣа насъ за умушѣице на вѣстѣицитѣ съ изискѣа и вѣлесѣица пѣа които досѣгашицѣ аиѣа вѣ-

Най-новото писмо на Имп. Наполеона до министъра Оливие, което допуща отвореностъ на послѣдътъ конституціални прѣобразованія въ Францїя прѣговаря ся отъ всѣсплнѣтъ съ големи похвали. Чрътъ това писмо конституціално правленіе си отхвърля отъ него на Сената, а Законодателното Тѣло зема единъ истински парламентаренъ характеръ; Французскій Сенатъ, ся снѣма днесна прѣстѣлнѣ и изгубя нѣтъ вснѣжнѣтъ си политическѣ силѣ. Каквото и да каже нѣкой противу Наполеона, неможе да збѣиши непрекрито му намереніе за утвърденію на конституціалнѣтъ свободѣ. Това негово исповѣданіе вснѣчи конго право сѣдѣтъ.

Муозина мысляхъ же гова голѣмо политическо црѣоборазованіе въ Францїи не бы могло да си сполучи инакъ освѣствъ съ оражно бунтуванїемъ, съ революціѣю, црѣвъ проливанїемъ на много крѣвь и црѣвъ голѣмы ризоренїа, и зато послѣдователнѣ на раздраженнѣхъ партїѣхъ огъ оппозиціоннѣхъ работнѣхъ да вдѣхнѣтъ на народѣ ризорителны стремленїа и да го поведнѣтъ на обрѣжено движенїе. Много пѣтъ видѣхмы какъ тѣзи покусенїа загнѣхъхъ спрямо разумностѣхъ на Французскѣй народѣ и спрямо смисленнѣхъ прѣдводители на убрѣннѣхъ оппозиціѣхъ, и — тѣзи пѣрвы причинители на бунтовнѣхъ движенїа да намѣрѣтъ сѣтицѣхъ на своитѣ ратованїа или въ обрѣтво или подѣ беззѣначнѣхъ сводею на тыщицѣхъ.

При това революцията ся извърши и слѣд-
ству да ся върши, и голъвъ по добръ и тол-
къвъ по-пріятна, колкото че ся осмѣстѣва безъ
жертви и безъ кръвопролитіе, безъ обществен-
но разбъркване и терзани; но мирно, тихо
и безкрѣвно, като съ е жертвова на жерт-
веника на свободата не чедовѣчески всезѣ-
жени и голѣми вещественни интереси, по про-
сто и само привлѣкитѣ съ които бѣше до-
скоро оѣдѣчно императорското началство и
посталоуѣніята които ся основаваха на де-
спотическата и лична власть. Такавъ една
революція която има поприце възстатѣтъ (ан-
гоуль) и оградѣтъ на камеритѣ, оръжіе —
слово и перото, и прѣпорѣтъ — чръвъ ми-
рѣтъ пѣтъ придобиваніе на народниѣ прав-
дини, такавъ революція, казими, разуѣване
ли че можеме да прѣбере вытѣгнѣнето на на-
родѣтъ въ своитѣ редове и най-послѣ да ся
върѣтѣе съ заврѣтъ на побѣдѣтъ и на тър-
ѣствованіето. Не че и въ това поприце на
борѣтъ нѣма прѣчки непрѣлѣзвани и проти-
вници можно оборвани, но защото тѣзи които
олѣ този арѣпорѣтъ ратувать, всякога могатъ
а нѣматъ сигурнѣтъ надеждѣ че ще иматъ за
бѣзпѣнниѣ волиѣтъ на всичкий народъ и слѣ-
дователно най-здравѣтъ подпорки и убѣжде-
ніето за одържаніе на побѣда. „Да постоянно-
уваемъ, казуваме сега скоро, Г-нѣ Оливіе въ
дѣло угощеніе, сбѣднѣтъ между двѣтъ партіи
гѣ камератѣ, да постоянноуваемъ въ отече-
стѣнниѣ войски, колѣто прѣводѣдами, сѣдѣва-
е е сѣдѣкѣ и за войскаритѣ и за главатарѣ-
тъ, да постоянноуваемъ. Протѣну всички мѣч-
отіи, прогнѣну всички непрѣдѣдени епизодѣ,
казуваме ли съ убѣждѣніе че ще навиѣмъ.“

Настоящий мир невозможен еще да кажем
и та голым мирна революция и свершила по-
ложити си, ни нито че добровольный рат-
ники на свободать и на миръг не можат
ече да си починатъ на лавръг си. Тъхното
ече да още до полвѣгъ свършено и тѣ имат
еще много работъ да вършатъ до осъществя-
нето на домогванята си; но казвамъ че тѣ
тѣ хванали по-содручливий път.

Англия

Телеграфътъ ни извѣсти вече че ся одобрено второто прочитаніе на проектъ върху вътрѣшности за земятъ въ Ирландіи. Това одобрѣніе не благодарило никакъ прѣводителятъ на фемианизмъ, които намѣрватъ съвѣтъмъ недостаточо начертаніио прѣобразованіе, което въ спорѣ тѣхното мнѣніе было полезно само за притежатели на земятъ, а не п-за оныя работници които имать нужднѣиъ капиталъ за да прѣдпріематъ обработваніио на нѣвожъ земліа. А за изявленіе на това свое неудовольствіе и негодованіе прѣблгватъ, како обыкновенно, на насилственны мѣрки, и на злос орны нападенія и противъ притежателигъ и противу самитѣ притязанія, които одусогоняватъ и разориватъ и тѣмъ смущаватъ спокоествіио на жиелитѣ. Противу това прѣстѣжнѣио поведеніе на непокорнигъ Ирландци настаяхъ новопотвържденіиѣ отъ парламентыгъ законъ за общѣжъ безопасность въ Ирландіи, съ намѣреніе да оздравятъ живогтъ и имогтъ на частныгъ лица противу тѣзи разорителны нападенія. Толи новъ законъ каго тура въ дѣйствиѣ строгиягъ нареды на другы прѣждебыиѣ и строгы законы. Опрѣдѣл строго прѣстѣдованіе противу тѣзи вѣстаници които прѣдизвикывагъ смуты и противъ тѣзи които свывагъ бунтовны събранія и скывагъ разразителны слова. Съ тѣзи мѣрки англійскоо правителство ся надѣе да туря единъ край на злодѣвствія по чуждинцѣгъ които съ токозъ въше насамъ съспивать тѣзи странѣ — Ирландіи.

Редактори, отъ които единъ ако пропусне нѣщо не исправно, другия го съгледва и го исправя, единъ ако нѣщо не домысли, другия си състѣня и го допълва, и всякой единъ зема по единъ прѣметъ и го обработва както трѣбна, а що стана у насъ? единъ койго прѣдприеме да издава единъ каквитъ да с вѣстникъ, трѣба да земе всичко на себе си, даже и коректурата (поправанъ), а при всичко това пакъ за поддържаніето си трѣба да ползва работни-

Руссія

Важно и достойно за заблѣжаніе извѣстіе донаести новыя дописки отъ Петербургъ. Ако да вървѣмы нѣкои вѣстници, областныя събрѣнія отъ рускыя провинціи при Балтійско море, Естонія, Лифлядія и Курляндія, които състоятъ исклучително отъ благородныя, съгласили ся и изборою поимками отъ Русско-то правителство за да ся съединятъ само въ еднакъ Діетъ, и да имъ ся дозволи да иматъ прѣдставителныя си въ тѣзи Діетъ и простыя тѣхъ граждани, както и есенатъ, а още и да ся подарятъ нѣкои привилегіи и единъ видъ самоуправленіе. Цѣльта на таковыя едно присъединяване е постепенното сполучаване на автономіи за тѣзи три области, къмъ които ся домогва тамо съществуващиятъ Германскый елементъ, койго наднигува наистина мѣстныя жители по богатство и умственно развитіе, но е много по-малко на брой сирѣчь цѣлото число на населеніята, щото едва съставля седмѣтъ часть. Това присъединяване на областныя събрѣнія направи впечатленіе на Русското правителство, което и на бързо прати главныя управитель на тѣзи провинціи, за да земе отъ него потребныя свѣдѣнія. Но ся знають още намѣреніята на Имп. Александра за прѣдложитъ въпросъ.

Русскихъ вѣстники извѣстивъ что съ разрѣшено съ императорскій указъ да съ собираю по всичьхъ русскъ нияерій волна помощью да съ направя една русска болница въ Цариградъ. — Чужды вѣткон вѣстники извѣстивъ что Египетскійгъ подаралъ усталоилъ на "Русское общество за пароходство и торговнѣ." — еднѣи значителенъ дѣлъ землѣ въ Суецъ за да съ направля складща за стоки и други работы.

Австрія.

— Запачыныць Вяскы вёстніцы пазвяс-
таць чэ правітэilstваго е располжэно да ус-
тапы разны выжыі тчыкі за аўтаноміітэ на
Галіцкіі. То (правітэilstваго) шчэ да й да-
е: 1-о едно избіратэльно прэбобразованіе;
2-о едно особно подраздѣленіе въ высшій
правосудіе дворт на Выж; едінь управітель
огворенъ за доброту пзырываніе на законы-
ть; едно особенно міністерство косто да за-
дѣлава и да дава гласъ въ кабінетъгъ.

Въ Австрійскій ричестратъ на послѣдъки
накъ съ ся повторили съ доводно живость ра-
зисканіята за поспраніето на Даматическото
вѣстаніе, разны вѣти отъ оппозиціи съ укори-
жъ правителството за мѣрныѣ що бѣ zelo за
на угодожи това бунтовно движеніе. Най по-
ль разисканіето ся свърши съ това вышед-
наго одобри просто и чисто ходъта на пра-
вительството и мѣрныѣ които с то видѣло за
добрь да земъ за да угаси туй движеніе.

Въ крайгь на минувшій мѣсяцъ въ Вилья сталося едѣно собраніе отъ рабочихъгь къ когото участвовали болѣе отъ 5000 душъ. Собраніе-то обещало Вилью-полю за тога дѣло преставитъ пріездъ закупать за на-мѣгамъ дѣлать вѣрху зароботаннаго нѣмъ. И рѣшило се поъ законъ е достоянъ за нѣмю перичаніе, зашто изъ-зава послѣднѣхъ привиліа на едно правнствоство нѣмю е на багнотированіе (мохлогенесаваніе). Освѣтъ тога собраніа заявило, же рабочицѣгь не признають выкавы законодательны актыве, конгъ ся сздавать безъ участіа рабочническаго сѣловіа. Най послѣ наредило си да ся изавагъ еднѣ ежесловнѣ вѣстникъ, кѣ-го тогдыгь обесолокано другѣмъ Вильскъ вѣстникъ. Дѣла-цигь слѣдъ тога собраніе вѣстѣгь затворила правдоствѣ-тигь на рабочницѣгь неспылаа. Огъ тога ся вѣидѣ се противнѣтигь на полато министерство ся уможавать и не Вильского рабочническаго сѣловіа е положително вра-ждѣбно на централизми. Забѣдѣжиги, е же вѣн-нѣтигь Вильскы социалисты изнѣйларѣдъ ся отнесли равнодушно кѣмъ выпустѣ за свободнаго развитіе на народностигь, а сегъ, и тѣзѣи да признають свобод-наго развитіе на народностигь като необходимаго ус-ловіа за социалнаго развитіа на обществю.

— Говоряще ся, казва *Куріе д' Оріанъ*, за уничиженіе на мюлесарифыгъ. Казвагъ че щыли да ся замѣнягъ отъ по-мало-важны чиновницы особенно въ тѣлѣгъ и назначеніе-то нмъ.

— Споредь единъ служъ войто ся раздава
отъ нѣколко вѣрме насамъ, казва *Левантъ Хе-
ралдъ*, Мидхадъ Паша ся напусналь отъ дѣж-
ности сѣ като Багдаетскый *Валия*.

Министръ подѣлилъ всѣмъ министрамъ предствителнхъ бюджетовъ си на Мазето, и одно послѣднее засѣданіе ставишь подъ прѣсѣдательство на Великій Везирь за разглеждане на главный Бюджетъ на Имперіяхъ.

— Купіє а' Орієн і казва че въ Битолѣ убили єдного офицера отъ Турската войска. Той был єдинъ черкѣзиз Юзбашин, бившии тѣлохранитель на Султана на когото показѣ былъ въ Тесеалиа, и той дошелъ за продаде єдинъ Чечекъ въ Битолѣ, а то го промушили съ кама въ єднѣ отъ главнѣиши улицѣ на този градъ. Безъ да помисляте, казва реченииъ вѣстникъ затворили сѣ много лица отъ християнѣ. Виноватѣиъ не сѣ знае и общото мнѣніе обвинява християнѣ. Но въ Друго єдно по-послѣдне и по-престранно писмо отъ Битолѣ истиниъ вѣстникъ, каго дѣла по подробици свѣдѣнія за туй прилученіе, повтара своитѣ мѣхраниа за запряпането на голѣбий брой християне поради туй убийство, споредъ свѣдѣніята на Дописника сѣ той оправдѣнѣкъ християнѣ и ѣтава туй убийство на турци лѣичи чѣкѣи неприятели на убитийи офицериъ. Исе въ това писмо туй сѣ позволява да казна, че всѣчки сѣ стѣснѣниа да казватъ че пойскаѣ на този градъ не сѣ обождаѣ какъо трѣба и че въ Искариѣ отъ пѣмѣніе що да приять въ жилищѣи ханѣиѣ сѣ поставѣли (мнѣніе и мнѣніе за мѣсторѣдиєніє имъ).

— “Вчера понедѣльникъ, казавъ *Константину* по заповѣдъ на Н. Б. Всевсвятѣйшество, събрало ся въ Патриархыѣжъ Св. Синодъ съ народными Святѣхъ поды прѣдседательство на Н. Ч. Св. Казаческый, катѣ бѣше въсирѣнь пакъ Н. Всевсвят. поради болестыѣхъ за да дѣржи мѣсто на прѣдседателъ. Както ся увѣдомыхны, прѣдметыѣ на това засѣданіе былъ доставенный на Патриархыѣжъ Выс. Имп. Фер-

ны, захватывало ся важно разискваніе, ге
 что сразмышляющихъ и сразыскающихъ, и
 ве ся изразили че разумѣть дв
 Выс. Ферманъ е противень и по нима за
 сущность на священныгъ правита, бъ
 твующагъ нареджъ и на привилегійгъ дв
 Правительсто въ чисто церковны работъ дв
 то ся касайтъ до вѣржъ и свѣдѣствъ пѣ
 вославныгъ, коигъ за цѣли петь и
 уважили всичкыгъ Императори и
 Державъ. И рѣшило ся до ся даде (въ
 по погрѣшкѣ може бы егон да ся мѣ
 яе В. Поржъ приличныгъ отговоръ, со
 на сего погрѣшкѣ, что бы

то ся паучаваши, не бже такъкъ итъ
Помеже Вел. Червнъ, този въпросъ
то е рѣчь, го сматра чисто черковно
же предлагаштъ отъ вѣрье на пр
нейкъ странъ 'на Вългаритъ проекты
втореніе на изскавята пль не
емали. като итъа друга законна влас
да ся наѣши въ рѣшлениго на такъ
въпросъ, освѣтъ единъ Вселенскій Сѣ
кого само рѣшениго може да бже
и задължително и за дѣлѣтъ страни.

топа и другъ пѣть ся с изразна въ
моли Выс. Порту за да склони за
то на единъ такъв Веседелскый Съ
то да даде край на реченныйтъ въпросъ
И понеже послѣдствие на издаванетоъ
помензый Имп. Ферманъ, тука на
прѣдставители Българскы издадохъ
посланиѣ, обнародовано вече, и чрезъ ве
дзвикажъ въ разнытъ Епархыи бесѣда
боты и бесѣция, В. Черковъ за длъжностъ
гря да ся протестира прѣвъ Выс. Порту
тишу несправѣтъ тѣзи слѣдствия, и въ
неоспорѣтелнотъ възпирание на такъвъ
блзкнителный демонстрация (?) и смущо-

Тяквѣ вѣкакъ си е духъ, поди
напачеца отговорѣ на В. Церква, вѣ
3-4 дена като си прѣведе ще си достат
то трѣба. А колкото за Императорския
манъ койго си нахѣрва въ Патриархия
са и добръ уководил, одобрено са
тури въ Архивытъ на Патриархиятъ
таквѣ койго ина историческия цѣль...

— Бѣхмы ся общици въ по-предѣ-
бной да поговоримъ за нѣкон горѣ-дох-
исправны работы послѣдованище оше в
лито на респираторѣ на нашихъ си
ужь отъ насъ самы ; съ други думы
на умъ да изболчимъ мады нѣкон пест
и голды производы отъ едикъ страж
другъ гулавъ реальность и не разумъ
ходительность. Но страждуще негли и сѣ
отъ послѣднѣтъ тѣзи болести, вдавни
иетскы увѣщанія, не устоимы на общ
то си и пропустимы прѣдѣлѣтъ отъ
бѣзъ да споминѣвъ нѣщо за други нѣс-
какъ-какъо станово.

Иый бы пропустили да не поменял
и сега, ако да слушахмы някъ таквы
ты, или още повече ако да щадхмы
себелюбие, да мълчим за да не ни кажат
негодумавы защото не смы са удостов
бждемъ избрани или за друго що, но не
звнѣтъ каквото щѣтъ (и мълко ли са дум
Наша работа нѣ е да слушахмы, думам
нѣтъ, а що е пашата длъжность!

Не стига, види ся на нѣкои отъ насъ
потабили дѣло живо потакахъ правото и
дѣхъ голѣма часть отъ тукашното население
свыкнаето на избиратели. Не стига дѣло,
но, за миналото века не говоримъ. А се
кажеиъ за тѣзи стремленія що ся виждатъ
нѣкои отъ тѣхъ връзъ влияніе си да раз-
тлѣтъ мнѣнието и на възхоуштъ по Вярху-
избиратели за да избератъ или тѣхъ чуж-
дѣхъи клиенти? Това е наистина непросто
по посеганіе връзъ правдинѣта на народъ
и що остава на горный народъ като
отнема чръзъ такызы численскія и изгир-
и самото що има — да диде гласѣтъ си сво-
дно за когото му е воля?

Отчаяны въ надеждѣхъ си да блещи
слушаны отъ тѣхъ коюто е тѣхъ тежко
чорбаджиската тая проказа, за да ся отво
го произволятъ съ който вършатъ и се
да вършатъ народниѣхъ работы, ный ся
нами къмъ самийтъ народъ да го
вѣмъ виновнадеятъ върху правдицѣхъ
тъхъныиъ обстоителства за да ся не
на свое-корыстны-внушеніа. Общипи
тъхънѣ треба добръ да выникатъ въ на
тъхъ на работѣхъ и да избѣржѣхъ прѣдста
тъхъ ли не по-зарѣжъ и по-други прѣпочтѣн
по-достойнство, но не зависимость въ
на характерътъ, коюто и да отбярѣтъ отъ
ботѣхъ и да ся несвѣтъхъ да искавать въ
нѣто си а да одобрявать тѣхъ слѣно
що бы имъ чорбаджийството прѣдставя
то добро и хубаво. Треба да выниманы
бы въсто фенерската Герархыиъ да ни
не впастьтъ доухъ едина чорбаджийска Герар

не брать в друга сына чорбаджиев. М.

Хасковската Община благодарни на наши
родолюбиви старци въ Зографъ, за даѣто
говориши да и даритъ 10 книги *Догмати-
ческогословіе*! — комутося стои за 10 други *Ис-
торически прѣлипи на Илєкскитъ и Огред-
скитъ Архиспископи*, които получи чрѣзъ Па-
рижкото Обществѣ.

Калоферското Читалище "Цариградски
явно благодари, на Цариградският
Калоферци отъ Галаматийскый еснафъ
подаренный имъ въ 2000